

En innføring i CSDDDD – EUs bærekraftige due diligence-lovgivning for bedrifter

Sist oppdatert: 28. mars 2024

Innhold

Del 1

Introduksjon

Del 2

Hva er direktivet om bedriftens bærekraftige due diligence (CSDDD)?

Del 3

Hva er forholdet mellom CSDDD og annen lovgivning som den tyske Lieferkettengesetz og norske Åpenhetsloven?

Del 4

Hvorfor er CSDDD viktig?

Del 5

Hvilke organisasjoner må oppfylle CSDDD?

Del 6

Hva omfatter rammeverket?

Del 7

Hva er selskapenes og direktørenes forpliktelser?

Del 8

Hvordan skal rapporteringen utføres?

Del 9

Hva skjer hvis et selskap ikke overholder CSDDD?

Del 10

Hva er fordelene med overholdelse?

Del 11

Hvordan komme i gang med veien mot overholdelse av fremvoksende lovgivning?

Del 12

Utfordringer med å oppnå overholdelse av aktsomhet i leverandørkjeden?

Del 13

Konklusjon

Vedlegg 1

Om Achilles

Vedlegg 2

Hvordan Achilles hjelper selskaper med å overholde loven

Vedlegg 3

Viktigheten av lovgivning om leverandørkjeder og nyttige råd til selskaper som starter på deres vei mot samsvar

Introduksjon

Flere land innfører nå lovgivning i håp om å forbedre menneskerettigheter og bidra til å løse miljøproblemene som verden står overfor.

Organisasjoner over hele verden blir gradvis fanget opp av et metaforisk regulativ nett som krever at de vurderer potensielle menneskerettighets- og miljørisikoer i verdikjedene sine og rapporterer om hva de proaktivt gjør for å håndtere dem.

I hele prosessen fra ferdig produkt til metaller, mineraler og andre råvarer som trengs for å lage dem, må selskapene nå demonstrere en klar forståelse av den innvirkningen de har på mennesker og planeten.

I stadig flere deler av verden er etisk forretningsdrift og forretningsdrift som en kraft for det gode ikke bare en måte å skille seg ut på eller møte stadig mer kresne forventninger fra forbrukerne, det er også et regulativt spørsmål med betydelige straffer for å gjøre det galt.

Den europeiske union er en slik handelsblokk som søker å etablere klare forpliktelser for verdikjede-due diligence for medlemslandene med det foreslåtte direktivet om bedriftens bærekraftige due diligence (CSDDD).

Den direktivet om bedrifters bærekraftige

due diligence har arbeidet seg gjennom flere gjennomlesninger i Europaparlamentet. Etter lange diskusjoner ble forhandlerne fra EU-rådet og parlamentet midlertidig enige om en kompromissavtale den 14. desember 2023. Imidlertid uttrykte noen EU-medlemsstater bekymring over den byrden direktivet la på næringslivet tidlig i 2024. Etter flere endringer forventes den endelige teksten å bli formelt godkjent i april 2024.

Denne siste runden av avstemninger og endringer bekrefter nå omfanget av direktivet, klargjør ansvarligheten for ikke-konforme selskaper bedre, definerer de ulike straffene tydeligere og fullfører listen over rettigheter og forbud som selskaper bør respektere.

Denne rapporten har til hensikt å gi en nyttig oppsummering av det vi vet (og det vi ikke vet) så langt. Vi vil oppdatere den etter hvert som mer informasjon blir tilgjengelig.

Hva er direktivet om bedriftens bærekraftige due diligence (CSDDDD)?

Bedriftens bærekraftige due diligence-direktiv (CSDDDD) er et direktiv som har som mål å fremme bærekraftig og ansvarlig bedriftsatferd som forankrer menneskerettigheter og miljøhensyn i et selskaps virksomhet og selskapsstyring. De nye reglene sikter på å sikre at bedrifter adresserer negative virkninger av sine handlinger, inkludert i sine verdikjeder innenfor og utenfor Europa. Hensikten er at direktivet formelt skal ratifiseres i april 2024 før en trinnvis gjennomføringsmetode som vil være obligatorisk for bedrifter som oppfyller direktivets terskelverdier både innenfor og utenfor Den europeiske union.

CSDDDD krever at selskaper går utover sine egne direkte operasjoner og rapporterer om de due diligence-aktivitetene de har gjennomført i sin verdikjede.

Direktivet etablerer en bedriftens due diligence-plikt. Med sine kjerneformål med å identifisere, avslutte, forebygge og rapportere negative menneskerettighets- og miljøpåvirkninger i selskapets egne operasjoner, datterselskaper, verdikjeder og

oppstrøms forretningspartnere samt noen spesifikke nedstrømsaktiviteter.

I tillegg må visse store selskaper ha en plan for å sikre at deres forretningsstrategi er i tråd med begrensningen av global oppvarming i tråd med Parisavtalen.

CSDDDD bygger på internasjonale retningslinjer som OECD-retningslinjer for flernasjonale selskaper, FNs retningslinjer for næringsliv og menneskerettigheter, menneskerettighetskonvensjoner definert av Den internasjonale arbeidsorganisasjonen (ILO) og FNs bærekraftsmål. Dette er en del av en økende trend mot større bedriftsansvar for menneskerettigheter og miljø i globale verdikjeder. Flere andre land, inkludert Canada, Norge, Frankrike og Tyskland, har også implementert lignende reguleringer de siste årene.

Hensikten er imidlertid at dette nye EU-direktivet skal være tett knyttet til direktivet om bedriftens bærekraftige rapportering (CSRD), da bedrifter over hele EU rapporterer om sin bærekraftsprestasjon.

Hva er forholdet mellom CSDD og annen lovgivning som den tyske Lieferkettengesetz og norske Åpenhetsloven?

Flere land har implementert lignende lovverk for verdikjede-due diligence i sine reguleringsrammeverk. Nylig har både Norge og Tyskland innført lovgivning som ligner på det som diskuteres for CSDD.

Som med mye av den nye lovgivningen for sosiale og miljømessige åpenleggelser eller due diligence som blir vedtatt globalt, er det bygget på kjernestandarder og veiledningsdokumenter som Den internasjonale arbeidsorganisasjonens (ILO) grunnleggende konvensjoner og OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper.

På visse områder har denne felles grunnlaget gjort det lettere for land som Tyskland og Norge å forutse direktivet med sin egen lovgivning som tolker generelt anerkjente internasjonale konvensjoner for å lage lover som i Norge spesielt fokuserer på beskyttelse av menneskerettigheter, mens den tyske lovgivningen inkluderer miljøvern og spesielt fokuserer på tre konvensjoner: Baselkonvensjonen, Stockholmkonvensjonen og Minamatikonvensjonen. Interessant nok krever verken Lieferkettengesetz eller Åpenhetsloven spesifikt reduksjon av karbonutslipp, til forskjell fra CSDD som vil kreve at de største selskapene demonstrerer forretningsstrategier som er i tråd med Parisavtalen.

I tillegg til å tolke de sosiale og miljømessige kravene i CSDD og

innarbeide dem i nasjonal lovgivning, vil landene som er bundet av direktivet, også være ansvarlige for å innføre egnede mekanismer for å overvåke og håndheve straffetiltak mot selskaper som ikke oppfyller kravene. Som med de miljømessige elementene beskrevet ovenfor, skiller lovgivningen i Norge og Tyskland seg fra hverandre både med hensyn til hvordan selskaper skal rapportere om sine due diligence-aktiviteter og omfanget av straffene. Det er sannsynlig at mange andre nasjoner vil vedta forskjellige krav til åpenlegging av aktiviteter for selskaper og ha ulike tilnærminger til håndhevelse.

Selv om det er sikkert at alle EU-medlemslandene vil kreve at selskaper offentliggjør sin due diligence, er det sannsynlig at finansstraffene og håndhevelsen som vedtas av tilsynsmyndighetene vil variere. Det er flere forskjeller mellom tyske og norske krav til åpenlegging og straffene for manglende overholdelse, som du kan lese om i vår [Den tyske leverandørkjeden due diligence-loven](#) og vår [Åpenhetsloven ultimate guide](#).

Hvorfor er CSDDD viktig?

CSDDD er viktig av flere grunner:

- **Beskyttelse av menneskerettigheter:** Direktivet er utformet for å beskytte menneskerettighetene ved å kreve at selskaper identifiserer og adresserer potensielle risikoer i sine verdikjeder, inkludert tvangsarbeid, barnearbeid og annen form for utnyttelse. Ved å sørge for at selskaper holdes ansvarlige for menneskerettighetsbrudd i sine verdikjeder, bidrar loven til å beskytte sårbare arbeidere og samfunn over hele verden.
- **Miljøvern:** Loven hjelper også til med å beskytte miljøet ved å kreve at selskaper forebygger og adresserer miljøskader forårsaket av deres operasjoner eller deres leverandører, inkludert forurensning, karbonforbruk, avskoging og ødeleggelse av habitater. Dette bidrar til å fremme bærekraftige forretningspraksiser og redusere miljøpåvirkningen fra globale verdikjeder, spesielt på lokale samfunn.
- **Ansvarlig forretningspraksis:** Loven fremmer ansvarlig forretningspraksis ved å kreve at selskaper følger

etiske forretningsprinsipper i sine verdikjeder, inkludert tilpasning av prosesser til internasjonale veiledningsdokumenter som OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper og OECDs veiledning for ansvarlig forretningspraksis. Dette bidrar til å skape like konkurransevilkår for selskaper og fremmer bærekraftig økonomisk utvikling.

- **Internasjonale normer:** Direktivet er i tråd med internasjonale normer for forretningsliv og menneskerettigheter, inkludert FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter og ILOs grunnleggende konvensjoner. Ved å tilpasse due diligence-prosesser til disse normene, bidrar direktivet til å utvide en felles forståelse av selskapers ansvar i forhold til menneskerettigheter og miljø over globale verdikjeder.

Alt i alt er CSDDD viktig fordi det bidrar til å fremme bærekraftige og ansvarlige forretningspraksiser, beskytte menneskerettigheter og miljøet, og skape en mer rettferdig og rettferdig global økonomi.

Hvilke organisasjoner må oppfylle CSDDDD?

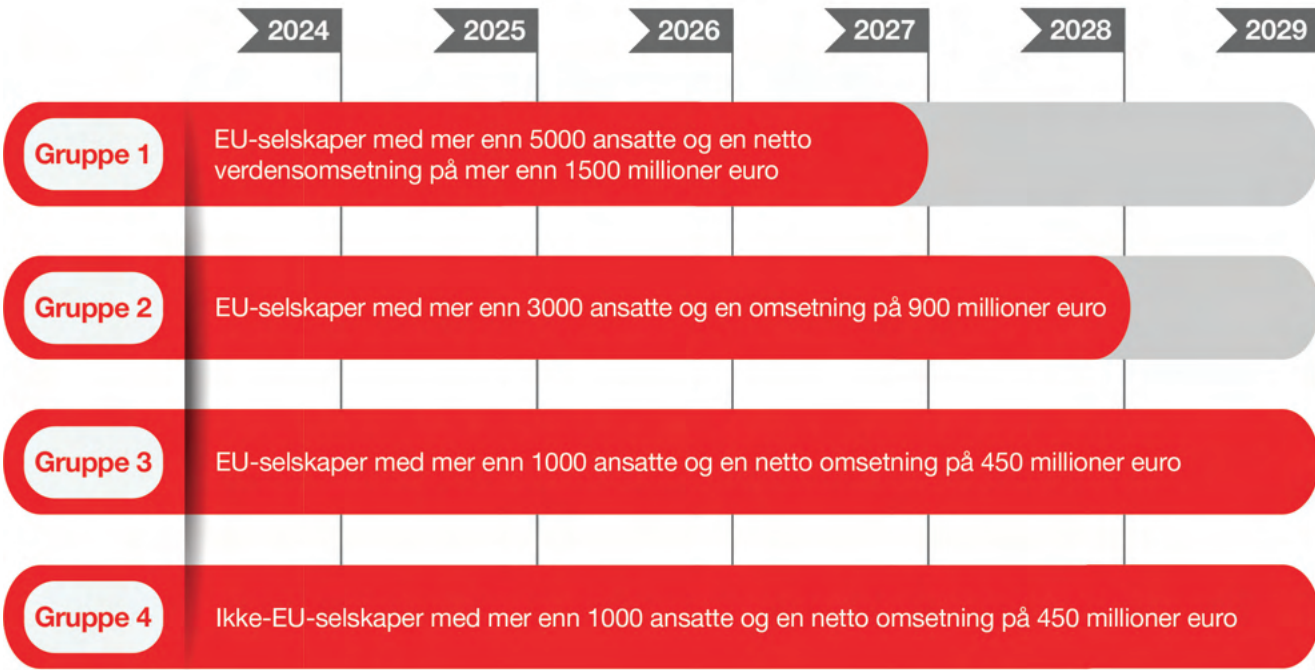
Det foreslåtte direktivet forventes å bli ratifisert i april 2024 og vil inkludere en trinnvis gjennomføringsfase for berørte selskaper. Den trinnvise rulle ut forventes å omfatte følgende grupper av selskaper:

- Gruppe 1 - En 3-års søknadsperiode for EU-selskaper med mer enn 5000 ansatte og en netto verdensomsetning på mer enn 1500 millioner euro.
- Gruppe 2 - En 4-års søknadsperiode for EU-selskaper med mer enn 3000 ansatte og en omsetning på 900 millioner euro.
- Gruppe 3 - En 5-års søknadsperiode for EU-selskaper med mer enn 1000 ansatte og en netto omsetning på 450 millioner euro.

- Gruppe 4 - En 5-års søknadsperiode for ikke-EU-selskaper med mer enn 1000 ansatte og en netto omsetning på 450 millioner euro.

Etter endelig godkjenning av direktivet forventes Europas største selskaper å måtte følge de nye reglene fra 2027. Datoen forlenges til 2028 for selskaper i gruppe 2 og 2029 for selskaper i gruppe 3 og 4.

Bemerkelsesverdig og noe kontroversielt ble det enighet om at finansielle tjenesteleverandører midlertidig skulle utelukkes fra omfanget av direktivet. Under nylige forhandlinger ble det også enighet om at direktivet ikke spesifikt skal rettes mot høyrisikosektorer med større sannsynlighet for negative sosiale eller miljømessige påvirkninger.

Figur 1: Plan for utrulling av CSDDDD

Del 6

Hva omfatter rammeverket?

CSDDD er utviklet for å være i samsvar med internasjonalt anerkjente menneskerettighets- og miljøkonvensjoner og standarder, inkludert ILOs grunnleggende konvensjoner, OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper, OECDs retningslinjer for due diligence og ansvarlig forretningspraksis og FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter.

I tillegg pålegger direktivet selskaper å sikre at deres forretningsdrift og strategier er forenlige med Parisavtalen fra 2015. For å unngå dobbeltarbeid vil selskaper som rapporterer i henhold til direktivet om bedriftens bærekraftsrapportering (CSR)

være fritatt fra plikten til å vedta en plan.

Direktivet er utformet for å fremme ansvarlig forretningspraksis og forhindre negative virkninger både for mennesker og miljø i globale verdikjeder, samtidig som det bidrar til å skape bærekraftige økonomier. Selskaper forventes å vurdere det brede spekteret av menneskerettighets-, miljø- og klimarelaterte risikoer knyttet til sin virksomhet, spesielt de som er til stede i deres verdikjeder. Direktivet gjenspeiler en økende anerkjennelse av behovet for at selskaper tar ansvar for sine verdikjeder og sikrer at deres forretningspraksis er både bærekraftige og etiske.

Hva er selskapenes og direktørenes forpliktelser?

CSDDD krever at selskaper utfører rimelig due diligence på sine operasjoner og verdikjeder for å forhindre eller minimere risikoer knyttet til menneskerettigheter eller miljø.

Det er flere tiltak som en organisasjon forventes å ta for å oppfylle forpliktelsene:

- Integrere due diligence i selskapets retningslinjer og prosedyrer.
- Gjennomføre en risikoanalyse for å identifisere potensielle negative virkninger.
- Forhindre og begrense identifiserte negative virkninger.
- Etablere og opprettholde en klageprosedyre.
- Overvåke effektiviteten av due diligence-prosedyrer.
- Kommunisere offentlig om utført due diligence.

På grunn av direktivets tilpasning til internasjonale standarder og retningslinjer, er det sannsynlig at due diligence-forpliktelsene vil være bredt tilpasset dem som er definert i annen lovgivning for due diligence i verdikjeder, vedtatt mest nylig av Tyskland og Norge.

I tillegg til selskapenes forpliktelser, innfører direktivet også plikter for direktørene i kvalifiserte selskaper. Pliktene inkluderer tilsyn med gjennomføringen av due diligence-prosesser og integrering av due diligence i selskapets strategi. Direktørene forventes også å ta hensyn til menneskerettigheter, klima- og miljøkonsekvensene av sine forretningsbeslutninger kontinuerlig.

Hvordan skal rapporteringen utføres?

Det antas ikke at det vil være et formelt rapporteringsformat slik det er med annen liknende lovgivning eller Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) som trådte i kraft i begynnelsen av 2023.

Selskaper forventes å beskrive sine due diligence-prosesser og aktiviteter i offentlig tilgjengelige rapporter. Dette kan gjøres ved å inkludere informasjon i eksisterende bærekraftrapporter eller ved å utarbeide en separat rapport.

Hva skjer hvis et selskap ikke overholder CSDD?

Håndhevelsen av direktivet håndteres på medlemsstatsnivå. Hver enkelt EU-medlemsstat forventes å bruke en relevant tilsynsmyndighet for å pålegge sanksjoner, bøter og pålegg om etterlevelse.

Liknende lovgivning vedtatt av Tyskland og Norge inkluderer handelssanksjoner for selskaper som ikke overholder lovgivningen.

I tillegg skaper holdningene til organisasjoner og deres tilnærming til bærekraft også betydelige konsekvenser hvis man ikke tar en proaktiv tilnærming til ESG-risiko i verdikjeden, inkludert skade på merkevernets omdømme og den økonomiske virkningen av tap av forbrukeres eller aksjonærs tillit. Det tar lang tid å bygge opp et positivt merkenavn, men det tar ikke lang tid å skade det alvorlig.

Hva er fordelene med overholdelse?

Generelt sett kan en proaktiv tilnærming til bærekraft gi betydelige fordeler for organisasjoner, inkludert forbedret omdømme, redusert risiko, økt effektivitet, konkurransefortrinn og langsiktig bærekraft.

- **Forbedret omdømme:** Å demonstrere en proaktiv tilnærming kan hjelpe med å forbedre organisasjonens omdømme som en ansvarlig og etisk virksomhet. Ved å ta skritt for å forhindre brudd på menneskerettigheter, miljøforurensning og andre negative konsekvenser i leverandørkjedene sine, kan organisasjoner styrke sitt merkebilde og øke kundelojaliteten.
- **Redusert risiko:** Overholdelse av ESG (Environmental, Social, Governance)-krav kan bidra til å redusere risikoen for rettslige tiltak, bøter og omdømmeskader. Ved å identifisere og håndtere potensielle risikoer i leverandørkjedene sine kan organisasjoner begrense sannsynligheten for menneskerettighetsbrudd og dempe eventuelle negative virkninger.
- **Økt effektivitet:** Overholdelse av ESG-krav kan bidra til å øke effektiviteten

i leverandørkjedeledelse. Ved å implementere tiltak for aktsomhet og overvåke leverandører kan organisasjoner identifisere områder for forbedring og optimalisere sine leverandørkjedeoperasjoner.

- **Konkurransefortrinn:** Overholdelse av ESG-krav kan gi en konkurransefordel ved å vise engasjement for ansvarlige forretningspraksiser. Dette kan hjelpe organisasjoner med å tiltrekke seg og beholde kunder, investorer og ansatte som verdsetter etiske forretningspraksiser.
- **Langsiktig bærekraft:** Overholdelse av ESG-krav kan bidra til langsiktig bærekraft for en organisasjons drift. Ved å ta skritt for å forhindre utnyttelse og sikre helse og sikkerhet for arbeidere, kan organisasjoner fremme velferden til sine ansatte og samfunnene der de opererer.

Hvordan komme i gang med veien mot overholdelse av fremvoksende lovgivning?

Å komme i gang med ethvert krav om aktsomhet i leverandørkjeden kan være en kompleks prosess, men det er flere trinn som selskaper kan ta for å starte sin overholdelsesreise og sikre at de er så forberedt som mulig på kommende lovgivning:

- **Utvikle en aktsomhetspolitikk:** Selskaper bør utvikle en aktsomhetspolitikk som beskriver prosessene og tiltakene de vil gjennomføre for å begrense risikoer i leverandørkjedene sine. Denne politikken bør være i tråd med lovens krav og kommuniseres til alle relevante interessenter.
- **Vurdér leverandørkjeden din:** Første trinn er å vurdere leverandørkjeden din for å identifisere potensielle risikoer knyttet til menneskerettigheter og

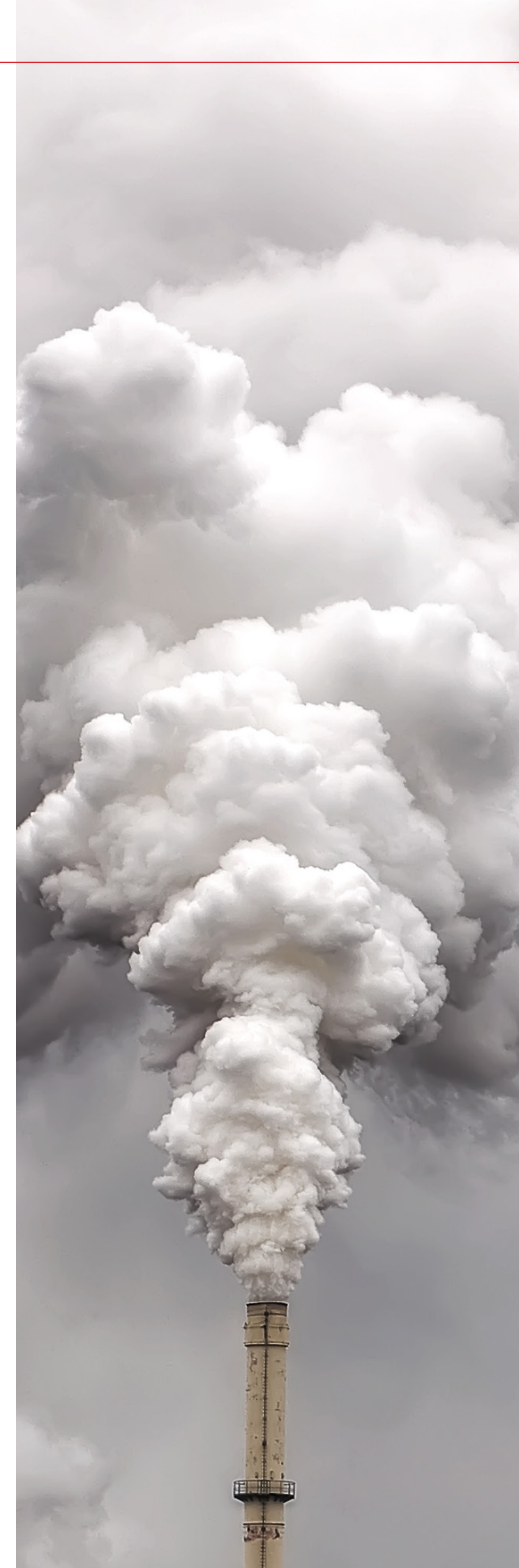
miljø. Dette innebærer å identifisere leverandører, underleverandører og andre parter du har forretningsforbindelser med, og vurdere deres overholdelse av internasjonale standarder og forskrifter.

- **Iverksett aktsomhetstiltak:** Selskaper bør implementere tiltak for aktsomhet for å identifisere og begrense risikoer i leverandørkjedene sine. Dette inkluderer å gjennomføre risikovurderinger og revisjoner, samarbeide med leverandører for å sikre overholdelse, og implementere risikoreduserende tiltak der det er nødvendig.
- **Overvåk og vurder ytelsen:** Selskaper bør overvåke og vurdere ytelsen til sine tiltak for aktsomhet for å sikre at de er effektive i å begrense risikoer i leverandørkjedene sine. Dette inkluderer

å følge med på leverandørens ytelse og gjennomføre jevnlig risikovurderinger.

- **Publiser rapporter om ytelse:** Selskaper bør publisere rapporter om sin overholdelse av kravene til aktsomhet. Disse rapportene bør inkludere en beskrivelse av prosessene for aktsomhet, identifiserte risikoer, risikoreduserende tiltak, samarbeid med leverandører, tiltak for retting, verifikasjonstiltak, mekanismer for klagebehandling, åpenhet og tilnærming til styring.
- **Samarbeid med interessenter:** Selskaper bør samarbeide med interessenter, inkludert kunder, investorer, sivilsamfunnsorganisasjoner og berørte lokalsamfunn, for å forstå deres bekymringer og forventninger knyttet til aktsomhet i leverandørkjeden.
- **Søk ekstern støtte:** Selskaper kan søke ekstern støtte fra konsulenter, revisorer og andre eksperter for å hjelpe dem med å overholde lovens krav.

Oppsummert krever det en bred tilnærming for å komme i gang med overholdelse av aktsomhet i leverandørkjeden for å være virkelig effektiv. En tilnærming som bør inkludere utvikling av prosesser for aktsomhet, vurdering av leverandørkjeden, implementering av aktsomhetstiltak, overvåking og evaluering av ytelse, rapportering om ytelse, samarbeid med interessenter og søk etter ekstern støtte ved behov. Ved å ta en bred tilnærming og behandle aktsomhet som et program for leverandørutvikling, kan en organisasjon oppnå konkrete fordeler som går langt utover regelverkets krav.

Utfordringer med å oppnå overholdelse av aktsomhet i leverandørkjeden?

Vi vet fra lignende lovgivning som innføres over hele verden at organisasjoner som jobber mot og oppnår overholdelse av bærekrafts- og leverandørkjedelovgivning, står overfor noen felles utfordringer. Disse inkluderer:

- Kompleksitet i leverandørkjeden:** Mange selskaper har komplekse og omfattende leverandørkjeder med mange leverandørnivåer. Å identifisere og vurdere risikoer i hele leverandørkjeden kan være utfordrende og kreve ressurser. Kompleksiteten kan også bli forsterket av den globale naturen til leverandørkjedene, noen ganger i land som er vanskelig å nå eller har vanskelig tilgang.
- Innsamling av data:** Dataene som kreves for å oppfylle kravene går utover vanlige operative grenser. Datakilder med tvilsom opphav, nøyaktighet og tolkning blir ofte primære kilder til informasjon som undergraver grunnlaget for rapporteringen. Data kan også være i flere formater, og det mangler ofte systemer for å registrere data på en systematisk måte som kan brukes til å vise en risikobasert tilnærming.
- Ekteheten til data:** Nettverkede eller AI-genererte data fra kilder med ukjent opphav mangler den nødvendige granskingen for å fullt ut forstå risikoene. Organisasjoner har sjelden ressursene til å utføre pålitelige datakontroller eller uavhengig verifisering som kreves for å rapportere med trygghet.
- Manglende gjennomsiiktighet:** Mange leverandører kan være uvillige eller ute av stand til å gi full gjennomsiiktighet i sin virksomhet, noe som gjør det vanskelig å identifisere og håndtere risikoer.
- Begrenset kapasitet:** Mange kjøpere kan mangle ressurser til å drive omfattende og vedvarende styring av leverandørkjeden, inkludert innsamling av data fra mange forskjellige kilder eller tilstrekkelig troverdig datakontroll og verifisering av leverandørene sine. Tilsvarende kan leverandører mangle kapasitet eller ressurser til å implementere nødvendige forbedringer for å overholde loven.
- Kostnaden for overholdelse:** Å overholde loven kan være kostbart, spesielt for små og mellomstore bedrifter. Kostnaden ved å gjennomføre aktsomhet, overvåke leverandører og implementere risikoreduserende tiltak kan være betydelig.
- Å vite hva som er tilstrekkelig:** Å forstå hva som kreves for å tilfredsstille myndighetene og sikre overholdelse. For mer informasjon om dette, les vår nyttige blogg: [Når er det nok, nok?](#)
- Juridisk ansvar:** Manglende overholdelse av loven kan medføre juridisk ansvar, inkludert bøter og rettslige tiltak. Dette kan skape ekstra risiko for selskaper, spesielt hvis de ikke er i stand til å identifisere og håndtere potensielle risikoer i leverandørkjeden.
- Samarbeid med leverandører:** Samarbeid med leverandører er avgjørende for å implementere aktsomhetsprosesser effektivt og så transparent som mulig. Imidlertid kan det være utfordrende å samarbeide med leverandører, spesielt hvis de befinner seg i forskjellige land med forskjellige kulturelle og juridiske rammer.
- Tidsbegrensninger:** Selskaper kan slite med å implementere effektive aktsomhetsprosesser innenfor den gitte tidsrammen. Loven krever at selskaper implementerer aktsomhetsprosesser innenfor en bestemt tidsramme, og manglende overholdelse kan føre til juridisk ansvar.

Konklusjon

Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD) er en betydelig utvikling i Den europeiske unions tilnærming til regulering av leverandørkjeder. Denne direktivet vil kreve at selskaper implementerer effektive prosesser for aktsomhet i leverandørkjeden for å forebygge og begrense negative menneskerettighets-, miljø- og klimavirkninger. Direktivet vil bli innført av EU etter ratifisering, og hvert medlemsland vil håndheve direktivet med sine relevante tilsynsmyndigheter.

Ettersom stadig flere land vurderer å harmonisere sin egen ESG-lovgivning,

er det sannsynlig at gjennomsiktighet og ansvarlighet i leverandørkjedene vil bli stadig viktigere i det globale markedet. Å starte en reise med forbedret aktsomhet i leverandørkjeden nå vil sannsynligvis redusere fremtidige forstyrrelser når andre nasjoner eller bransjer vedtar økte nivåer av aktsomhet i leverandørkjeden.

CSDDD er en positiv utvikling som har potensial til å skape et mer bærekraftig etisk leverandørkjedeøkosystem. Ved å prioritere velferden til arbeidere, lokalsamfunn og miljøet kan selskaper bygge en sterkere og mer robust global økonomi for fremtiden.

Om Achilles

Over 30 år har Achilles beskyttet organisasjoners forretningsinteresser og omdømme ved å tilby enestående nivåer av gjennomsiktighet, karbonreduksjon og -styring i leverandørkjeden. Vi er den foretrukne partneren for ESG og karbonstyring for verdens ledende globale merkevarer.

Achilles spesialiserer seg på å støtte kunder som trenger grundig og robust rapportering innen miljø, samfunn og styresett for å oppfylle ESG-regulering, møte investorenes krav og nå sine egne ambisiøse bærekraftsmål. Vi samarbeider med ledende finansielle, industrielle, kommersielle og offentlige organisasjoner som trenger seriøs, detaljert analyse og ekspertinnsikt for å oppnå enestående rapporteringskvalitet og positiv sosial og miljømessig innvirkning.

Med 17 lokasjoner over hele verden er Achilles i frontlinjen i kampen mot klimaendringer, en forkjemper for sosial rettferdighet og menneskerettigheter, og en ekspert innen helse, sikkerhet og risikostyring.

Hvordan Achilles hjelper selskaper med å overholde loven

Achilles jobber på vegne av organisasjoner som trenger omfattende løsninger for aktsomhet i leverandørkjeden og detaljert innsikt i data for å oppfylle internasjonale forpliktelser i leverandørkjeden. Ut over overholdelse gjør våre bærekraftstjenester og programmer for leverandørsutvikling det mulig for organisasjoner å vise forbedret ytelse i leverandørkjeden.

Achilles' tjenester inkluderer:

- **Evaluering av leverandørkjeden**
Vi samler inn og vurderer data fra en rekke kilder, inkludert dokumentasjon fra leverandørene dine, offentlig tilgjengelig og historisk informasjon fra internett, og rapporter fra NGO-er og veldedighetsorganisasjoner. Unikt for vår gjennomsliktighetsspørreskjema inkluderer vi også informasjon fra vårt omfattende, globale, personlige revisjonsprogram og stemmene til arbeidere som er samlet gjennom mange års intervjuer i lignende bransjer og regioner for å gi et helhetlig bilde av risikoen i leverandørkjeden din.
- **Risikovurdering**
Detaljert evaluering av leverandørkjeden gjør det mulig for oss å gjennomføre en "bred skissereøvelse" for å danne et overordnet bilde av risikoer som kan være

skjult i leverandørkjeden. Denne brede, flerfaglige tilnærmingen er avgjørende for vellykket aktsomhet i leverandørkjeden og er viktig for organisasjoner som trenger å kunne vise tilsynsmyndighetene at de forstår risikoene og har gjort nok for å begrense dem.

- **Aktsomhet**
Ved å gjennomføre tusenvis av revisjoner (både desktop og på stedet) hvert år, er våre team av svært dyktige revisjonspersonell strategisk plassert over hele verden for å undersøke dokumentasjon, inspisere arbeidsplasser og konfidensielt snakke med enkeltpersoner som kan være utsatt for uetiske arbeidspraksiser eller menneskerettighetsbrudd.
- **Utbedring og rapportering**
Achilles driver kontinuerlig forbedring i internasjonale leverandørkjeder ved å spore funn fra revisjonsrapporter og utbedringshandlinger i leverandørkjeden. Analyser støttet av Achilles' dataforskere gir omfattende data om leverandørkjeden som kan inkluderes i årsrapporter.

[Kontakt oss](#) for å finne ut hvordan Achilles kan hjelpe deg med å oppfylle dine forpliktelser for aktsomhet i leverandørkjeden.

Viktigheten av lovgivning om leverandørkjeder og nyttige råd til selskaper som starter på deres vei mot samsvar

- Temperaturrekorder blir brutt over hele verden, og juli 2023 var planlagt å være den varmeste måneden som noensinne er registrert. Ledende klimaforskere har advart om at bedrifter må redusere karbonutslippene med 50% innen 2030 hvis verden skal ha en sjanse til å begrense klimaendringene. Men Achilles-data viser at mange selskaper ennå ikke har en plan for karbonreduksjon på plass. Gjennomsnittlig reduserer selskaper som tar i bruk Achilles Carbon Reduce Programme karbon med 30% over 3 til 4 år og 50% over en periode på 5 til 6 år.
- I september 2022 estimerte ILO at det var femti millioner mennesker som lever i moderne slaveri, 10 millioner mer sammenlignet med estimatene fra 2016. Av det ble 86% av tilfellene med tvangsarbeid identifisert i privat sektor.
- Problemer begrenser seg ikke til menneskerettigheter; land over hele verden har blitt avfallsdeponier for farlig avfall. Utviklede nasjoner har fått økt kritikk for å ikke handle mot eksport av farlig eller forurensset avfall til ulike deler av verden, i strid med Basel-konvensjonen.
- Det er ikke mulig å bruke en del av ethvert verktøy for due diligence og forvente at det vil drive betydelig endring innen leverandørkjeden. Due diligence er en helhetlig tilnærming som krever samarbeid, kommunikasjon, utdanning og samarbeid, like mye som det handler om de mer tekniske elementene i risikovurdering og revisjon. Å skape gjennomsiktede leverandørkjeder, åpne for kritikk og villige til å lære er avgjørende.
- De mest vellykkede due diligence-programmene (selv der det ikke har vært noen lovgivning å basere seg på) oppmuntrer leverandører til å forbedre seg.
- Teknologi er et avgjørende verktøy for å bekjempe problemer i leverandørkjeden, men å høre stemmene til de som er innenfor leverandørkjeden og se arbeids- og leveforholdene deres gir mye rikere innsikt i utfordringene i leverandørkjeden enn noen mengde elektroniske data kan.
- Due diligence-prosesser er lite sannsynlige å identifisere alt i leverandørkjeden. Enhver som antyder noe annet, har kanskje ikke sett de virkelige problemene som våre team har vært vitne til rundt om i verden. Som bedrifter og fagpersoner bør våre due diligence-aktiviteter stå opp mot granskning. I tilfelle en etterforskning vil du ønske å være trygg på at du gjorde så mye som mulig for å forhindre problemer og har prosesser for å løse de som er identifisert. Det er ofte etterforskningsrapporter eller vitnemål fra enkeltpersoner som blir omtalt på forsiden av nasjonale aviser.
- Selv om noen due diligence-prosesser kan ta lengre tid å implementere, enten det er risikokartlegging av leverandørkjeden, bruk av tredjeparts programvare eller gjennomføring av revisjoner, er det noen enkle trinn selskaper kan ta, startende med kommunikasjon og utdanning. Viktigheten av å snakke med leverandørkjeden skal ikke undervurderes. Forklar hva det er du gjør, hvorfor og hva du håper å oppnå. Forsikre om at det ikke handler om å svinge en stokk, det handler om å identifisere fellesområder for forbedring. Mange leverandører har ikke de samme ressursene som organisasjonene som begir seg ut på denne lovgivende reisen, eller den kunnskapen som kreves for å sikre samsvar. Formidle den kunnskapen, enten det er gjennom kommunikasjon med leverandører, arrangementer eller til og med besøk. Del eksempler på beste praksis og led ved å være et eksempel.

www.achilles.com

 Achilles
Bærekraft i Leverandørkjeden